

Charaktery:

Adam

Autor o něm píše: „... nadšený idealista, vizionář, pseudointelektuál. Libuje si v patetických proslovech...“

Tedy vyjadřuje:

- nadšení, byť ne na základě promyšleného plánu – výrazná gesta radosti, očekávání trochu samolibosti – ON přece odmítá tento zkažený svět, protože ON je hoden světa ovládaného rozumem
 - ovšem na to nemá, což se snaží zakrýt prázdnyými řečmi a holedbáním – gesta musejí dát najevo, že blafuje
- posléze znechucení, zmar

Přitom nemá silný charakter, proto všechna gesta by měla být nedotažená, jakoby nejistá, bez výrazu síly, rozplízlá.

Alfa + Beta

Musejí vyjádřit:

- klidnost až bohorovnost, tj. nadřazenost – gesta šéfů, prezidentů atd.
- intelektuální kvality – gesta přemýšlení, rozhodování
- znuďenost

Všechna gesta (kromě případného sportu) budou velmi klidná, pomalá, sebejistá. Gesta jednoho a druhého budou buď identická nebo se budou nějak doplňovat.

Cyril

Vděčná a jasná role.

Záporná postava. Agresivní a vznětlivý, músická výchova v jeho případě byla neúspěšná.

Možná ctižádostivý, určitě omezený, ale ve své práci sebejistý. Jen nerad couvá před rozhodnutím nejvyšších. Autorova charakteristika: „Nerudný, podezíravý, škodolibý a nekompromisní.“

Musí tedy vyjádřit:

- sebejistotu, suverenitu (ovšem založenou na omezenosti a konzervativnosti – vše je tak, jak to má být, vše nové je zlo) – gesta strážníků, policistů
- agresivitu a vznětlivost – např. gesta pistolníků; agresivitu samozřejmě vyjádří i slovně a intonací
- podezíravost, odstup – gesta obrany, odstupu, nedůvěry

V provedení gest se bude střídát klidná suverenita s rychlými gesty vznětlivosti.

Eva

Komplikovaná postava, protože na jedné straně vyjadřuje emoce, na druhé straně je vůči nim uzavřená. To je možné zřejmě jen tak, že emoce se vztahují pouze k dobru obce, nikoli k vlastnímu životu (autor: „silný cit pro správnou věc“). Tedy i její vstřícnost vůči Adamovi znamená jen naivní, idealistické nadšení z toho, že se někdo (kdokoli, stejně by uvítala i opici) chce přidat k její nejlepší obci. Naopak Adamovy pokusy o osobní sblížení jsou pro ni nepochopitelné, a proto i nepřipustné.

Musí tedy vyjádřit:

- nadšení pro obec – gesta by měla být podobná (ale „silnější“, protože ona je díky své omezenosti silnější charakter) těm Adamovým

- smysl pro povinnost – věčnost, přesnost, efektivita, strohost – žádná výrazná gesta, prostě pracovitá a zodpovědná osoba
- rezervovanost, citovou prázdnot, asexuálnost – různé facky, které jako by ani nebyly jejím vědomým rozhodnutím, nýbrž automatickým reflexem

Nakonec je to s ní asi trochu komplikovanější – jako by se nechávala Adamovým nadšením, jeho emocionalitou aspoň trochu strhávat a jako by v ní také nějaké city klíčily. Ale – je především občanka Obce, a proto všechny city v sobě potlačí. Přesto musejí Evy zahrát vnitřní boj a rozpornost – přece jen se jí nějak matně zdá, že ten Adam má pravdu a že nechat se jím vést za ruku by mohlo stát za to.

Tím více platí, že je to komplikovaná postava, asi nejkomplicovanější ze všech našich dosavadních her. Díky tomu je to ale také herecky velmi vděčná postava, takž představitelkám nelze než závidět. (A pak obdivovat jejich výkon:-.)

Bohuslav

Také složitá postava, i když ne tolik jak Eva. Na první pohled a poslech totiž působí dojmem velmi sympatického rozumného muže, ve skutečnosti však je blázen, který se vidí na piedestálu vyhrazeném pro Primum movens nebo aspoň pro AlfaBet'áky. Chce, aby se všechno dalo na chlup podle jeho příkazů. Mnohem více mu záleží na moci, než na nějaké politické vizi. Kristýna a Michal tedy musejí zdůraznit právě tyto póly – zdánlivá kultivovanost a skutečný fanatismus.

- První z pólů bude vyjádřen sebevědomým (ruce založeny na prsou) a shovívavým výkladem, ovšem s podezřívým úsměvem a až přehnaným klidem.
- Druhý pól – strohý, fanatický výraz, naprostá uzavřenost ve svých představách (např. autorův pokyn, že vůbec nereaguje na zásah želvou). Přísnost, rozkazovačnost, zamračení.